

CONSTANTINOPEL EN DE DARDANELLEN

DE INGANG NAAR DE DARDANELLEN.

De forten van Sed-el-Bahr (zie het kaartje in ons vorig nummer), die zooals uit de berichten gebleken is, totaal vernield zijn.

Net als een reiziger, die in den nachttrein zittend, ondanks geschok van de wagens en gedreun der wielen in slaap gesukkeld is, toch plotseling wakker wordt bij een krachtigen stoot, is het ons gegaan, toen wij na weken van al maar dezelfde berichten van beide fronten onverwachts de krachtige actie bij de Dardanelen onder de telegrammen zagen opgenomen. Dat was tenminste weer eens iets nieuws. En onwillekeurig werd onze aandacht gespannen.

Zal het den Geallieerden lukken den doortocht tot aan Constantinopel te forceeren? Dat wordt de question brûlante, die onze belangstelling wakker houdt.

Deze en meerdere vragen hielden ons direct bezig en vulden de kolommen der couranten, die met begrijpelijke gretigheid dit nieuwe onderwerp bespraken.

't Is geen kleine onderneming, dat zal men moeten erkennen, maar het einddoel, dat voor oogen gesteld wordt, is waarlijk de peine wel waard.

Constantinopel, het Istanboel der Turken, het Zariograd der Slaven, het Byzantium der Romeinen, dankt zijn naam aan Keizer Constantinus.

Heerlijk gelegen aan den Bosporus, door een natuurlijke haven bevoorrecht, op de heuvelen langs de kust gebouwd, biedt de stad, zoo

PANORAMA VAN CONSTANTINOPEL.

als onze foto's trouwens wel doen zien, een heerlijk aanblik.

Constantinopel is rijk aan groote moskeeën, waaronder de aloude Sophiakerk, de Aya Sophia, niet de geringste plaats inneemt. Eertijds een Christelijke kerk, in de zesde eeuw door Keizer Justinianus gebouwd, werd zij na de verovering van Constantinopel door de Turken als Mahomedaansch Bedehuis ingericht. Vele sagen doen omtrent die kerk de rondte.

Constantinopel met zijn voorsteden, Pera aan de overzijde van den Bosporus, waar de vreemde gezanten verblijf houden. Galata het middelpunt van den handel, is inwendig lang niet zoo fraai als het zich uitwendig laat aanzien. En ofschoon er in den laatsten tijd eenige verbetering intrad, de stad der dolende honden is nog steeds niet de stad der grootste reinheid.

Sedert 1453 was en bleef Constantinopel de hoofdstad van het Turksche rijk. En al drongen de Bulgaren in den eersten Balkanoorlog tot betrekkelijk dicht bij de stad door, de zoo begeerde verovering werd niet bereikt.

Zal het nu van de zeezijde uit gelukken?

De weg erheen is lang evenals die naar Tipperary en bovendien met „voetangels en klemmen”, in den vorm van sterke forten en goedbewapende batterijen, als bezaaid.

DE INGANG VAN DEN „GOUDEN HOORN” TE CONSTANTINOPEL.

IN DE HAVEN VAN CONSTANTINOPEL.